

de l'edifici de la Generalitat a Girona, i el pintor Isidre Vicens, un dels referents artístics de la postguerra a la ciutat, ja tenen un espai dedicat a la seva memòria. I el GEIEG, també. Tots, ben merescudament.

Immerescut, però, és el tracte que rebem els gironins per part d'empreses que ens proporcionen uns contenidors tan eixerits com ineficaços. I tampoc no fa al cas que les autoritats no s'hi posin més fermes. El centre urbà no té per què ser una exposició permanent de cablejat telefònic obsolet penjant de les façanes, ni les voreres són un vial alternatiu per a patinets i bicis, ni les parets i persianes tenen vocació d'aguantar pintades, etiquetes i cartells enganxats amb alegries reivindicatives; ni es poden fer experiments socials apaivagadors quan es juga amb pólvora, que, si no es tracta amb la màxima seguretat, peta, i no pas per simpatia. «Tu ja m'entens», que deien en Raimon i altres fonts.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > **XAVIER XARGAY I OLIVA**

Llaminadures | La primavera arriba, puntual, sense que cap magatzem ens demani permís. Es nota en les flors, en el Sant Jordi (com cada any, generós en llibres a la comarca), en el pol·len i les al·lèrgies; però també, i sobretot, perquè els ajuntaments comencen les activitats a l'aire lliure. A la comar-

ca torna el Recòndit, amb concerts a molts pobles pladestanyencs. Comença a escalfar motors, publicant els primers noms, l'Aphònica, després d'uns mesos amb l'ai al cor. I es fan propostes per atreure visitants. A Banyoles, enguany, són propostes llamineres. Primer, l'estudi de disseny Enserio, dins del projecte dels *souvenirs* alternatius, ha creat la capsa Banyolines, que inclou quatre pastes: un xuixo, un cargol, una cansalada i una tortada, dibuixades a la tapadora tot formant la B de Banyoles. També l'Ajuntament ha endegat la Banyoles Dolça, una experiència turística gastronòmica per conèixer els establiments locals i els dolços (*dulces*, en diem aquí) més característics de la ciutat. L'eix central del projecte és una ruta dolça per tretze establiments de la ciutat. És probable que després de donar suport actiu a les activitats llamineres sigui recomanable participar, també, en l'onzena edició de la Trobada Esportiva de la Gent Gran a Palol de Revardit, bàsicament per facilitar que els nostres coscos en format de xuixo puguin entrar en els banyadors de marca d'upa que ja tenim preparats.

Renovables | Ja fa temps que l'Ajuntament de Cornellà de Terri aposta de manera ferma per la producció energètica amb fonts renovables; en aquests moments ja disposa de tres comunitats energètiques locals amb una producció d'uns 150 kWh. Però, a més, sembla que ho fa amb seny i criteri; així, ara ha aprovat una modificació puntual del planejament urbanístic per «blindar» el municipi contra la implantació indiscriminada de grans estructures

de producció energètica. Com diu l'alcalde, aquesta regulació pionera pretén establir criteris estrictes que «preservin i valorin el patrimoni natural, ecològic, paisatgístic i rural del municipi, vetllant per la identitat del paisatge i la protecció dels valors agraris i ambientals». Es pretén delimitar-ne els àmbits d'instal·lació, donar prioritat a les zones urbanitzades i excloure'n els espais en què comprometin l'equilibri territorial. També es limitarà la superfície dels camps solars.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > **EUSEBI PUIGDEMUNT**

Fira de les Quaranta Hores | Aquest esdeveniment, un dels més esperats del calendari festiu de Ripoll, ho és per un motiu doble: per la seva importància històrica, amb un origen litúrgic, les quaranta hores d'exposició del Santíssim just abans de la Setmana Santa (la d'enguany va arribar a la 42a edició), i per raons més econòmiques vinculades al sector turístic, ja que acull una gran quantitat d'estands i paradetes de tota mena i, per descomptat, de visitants. Els organitzadors de l'edició del 2025 li han donat un caràcter molt més lúdic i han omplert el centre de la ciutat amb tot un seguit de propostes d'allò més variades: música, espectacles de carrer i oferta gastronòmica per reivindicar les begudes artesanes i altres productes elaborats a la comarca. A part d'això, també ha augmentat d'envergadura: un quilòmetre i mig de parades. A més a més dels

>> La capsa Banyolines, creada per l'estudi de disseny Enserio.
(Foto: RÀDIO BANYOLES)

>> Cartell de la Fira de les Quaranta Hores de Ripoll.

productes artesanals ressenyats unes línies abans i dels actes de tarannà ludicocultural, la fira també va acollir espais pensats per a empreses immobiliàries amb l'objectiu d'intentar donar resposta als greus problemes d'habitatge que ens afecten; espais per a les diferents entitats de la vila, entre els quals cal destacar el de la Unió Intersectorial Empresarial del Ripollès (UIER), amb una parada pensada per poder atreure talent al terrer i amb un lema prou significatiu: «Viu i treballa al Ripollès». La «fira de les fires», tal com l'anomenen les entitats organitzadores, es va allargar durant tot el cap de setmana del 4 al 6 d'abril.

Primer «sarau cultural» a Ribes de Freser | Per definició, un sarau és una festa en la qual hi ha música i es balla, en un lloc tancat o obert. Doncs bé, segons la definició del mot, el darrer cap de setmana del mes de març es presentà a la vila ribetana el projecte d'aquest primer «sarau cultural», que tindrà lloc al llarg del mes d'octubre que ve. Segons diuen els organitzadors, tenien moltes ganes de fer coses maques a Ribes i descentralitzar la cultura de Barcelona (sic). La primera prova pilot en aquest sentit es va fer a les darreries del mes de març, per fer una primera presa de contacte

amb el que serà el futur festival o sarau. Aquest cicle musical i cultural que, com ja s'ha dit, engegarà oficialment el mes d'octubre, neix amb l'objectiu de dur fins al municipi ribetà propostes de qualitat i de renom, sobretot durant els mesos més freds. Es vertebrarà en tres saraus: el de tardor, el d'hivern i el de primavera, i el calendari s'allargarà fins ben entrat el mes de març.

Associació de la Pagesia de la Vall de Camprodon | La darrera setmana de març, el municipi de Llanars va ser l'escenari de la presentació de la nova Associació de la Pagesia de la Vall de Camprodon, una entitat impulsada pels mateixos pagesos del territori (en el moment de redactar aquestes ratlles, són una vintena, amb la previsió de sumar-hi una quarantena de membres més en un futur immediat) amb un objectiu ben clar: vetllar pels seus drets i interessos i defensar-los, fer xarxa, donar més i millor visibilitat a la seva feina i sensibilitzar la societat, en la mesura del possible, sobre la importància de les activitats agropecuàries arrelades, sostenibles i compromeses amb el terrer. La iniciativa va començar a prendre cos arran de diversos projectes que es duen a terme ara mateix a la vall camprodo-

nina, com ara Valls Circulars o Paisatges Agroforestals Resilients, que han contribuït a posar damunt la taula la necessitat de cooperació i organització dins del sector primari. Núria Simon va ser elegida presidenta de la nova entitat i els projectes d'actuació més immediats són recuperar la festa ramadera de la Puríssima amb la intenció de convertir-la en un espai de referència tant per al sector com per a tota la vall i endegar un col·lectiu amb els pagesos del Vallespir, amb qui comparteixen feina, muntanyes i cultura.

LA SELVA

Text > SEBASTIÀ GODAY

Representacions amateurs |enguany, a Santa Coloma de Farners s'ha celebrat la trentena edició de la Mostra de Teatre Amateur Rafael Anglada, organitzada per l'Agrupació Teatral La Clau. Al llarg de tres dècades, dos dels teatres colomencs han congriat dotzenes de companyies i actors sota l'advocació de cercle. En aquesta mostra tradicionalment s'han aplaudit moltes funcions de

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > JOEL VIDAL SAGNIER, resident a les Maldives

La meva aventura a l'estranger va néixer de la meva naturalesa curiosa i de la voluntat de viatjar i conèixer altres països i cultures que em puguin aportar una visió més global del món on vivim. D'una banda, m'ha ajudat a trencar alguns prejudicis que tenim per allò que desconeixem, i de l'altra, he après a valorar moltes de les coses que donem per òbvies, però que realment són importants per a nosaltres. També m'he després de necessitats que podríem considerar artificials.

El 2017 vaig decidir fer un canvi en la meua vida i em vaig mudar a Costa Rica per convertir-me en guia de submarinisme (*divemaster*). La primera intenció era quedar-m'hi un parell de mesos, però finalment no vaig tornar a casa.